

Vissen op:

KARPER

Kennismaking

De karper is een forse vis met een goudgele tot bruine kleur. De vinnen zijn geeloranje tot bruin, waarbij de lange en hol ingesneden rugvin het donkerst is. De voorste vinstraat van de rugvin is stevig en getand. De bek is uitstulpbaar met vier bekdraden: twee in de hoeken van de bek en twee op de bovenlip. Achter in de keel zijn keeltanden aanwezig, die dienen om hard voedsel zoals mosseltjes mee te kraken. Er zijn vier beschubbingstypen: de schubkarper is volledig

beschubd, de spiegel- en rijenkarper zijn gedeeltelijk beschubd en bij de lederkarper (of naaktkarper) ontbreken de schubben. De maximale lengte is 120 centimeter.

LEEFOMGEVING

De karper is een algemene vissoort in stilstaand en langzaam stromend water. Van oorsprong komt de soort uit het gebied rond de Kaspische Zee, van waar uit hij zich naar het oosten en westen heeft verspreid. Omdat de voortplanting in Nederland maar zelden succesvol is, wordt de karperstand in veel wateren door uitzettingen op peil gehouden. Hierdoor komt de karper in vrijwel alle watertypen in Nederland voor.

VOORTPLANTING

De paaitijd valt in april tot juli, bij een watertemperatuur van 18 graden. De paai vindt plaats op onderge-

lopen weilanden of tussen de waterplanten in ondiep water, waar de eieren aan de planten blijven plakken. Bij gebrek aan planten paait de karper op stenen of takken. Tijdens het paaien wordt een vrouwtje omringd door een aantal mannetjes, die de afgezette eieren bevruchten. De eieren komen na enkele dagen uit. Jonge karpertjes worden vaak massaal door snoek weggevreten.

VOEDSEL

De karper is een alleseter. Jonge visjes eten watervlooien en algen, maar vanaf een lengte van twee centimeter schakelen ze al over om een gevarieerder menu. Volwassen karpers eten vooral bodemvoedsel zoals insectenlarven, wormen, kreeftachtigen en mosseltjes. De duizenden smaakknopjes op de lippen en bekdraden worden gebruikt om het voedsel te vinden. In de bek en keel kunnen eetbare delen (zoals een slakje) feilloos van niet-eetbare delen (zoals steentjes en takjes) worden gescheiden.

Vissen met Ed

Ik geef eerlijk toe: ik ben geen echte karpervisser. Dat lange wachten achter de hengelsteunen is niets voor mij. Maar wat ik wél leuk vind, is actief karpervissen met een penhengel of het vissen op echte karpervijvers.

SLEIPEN

Bij mij in de buurt liggen een paar begroeide sloten waar flink veel karpers rondzwemmen. Dit zijn ideale wateren om met een penhengel, schepnet, onthaakmat en rugzakje langs te sleipen, op zoek naar tekenen van leven. Bewegende rietstengels, aasballetjes of langs zwemmende karpers vertellen me wat een goed plekje

is om mijn aas te laten zakken. Een handje voer rondom mijn pennetje en ik ben aan het vissen. Eenvoudig, maar super spannend!

VOERPLEKJES

Op sommige dagen zie je niet zo snel waar de karpers zich ophouden. Dan maak ik op veelbelovende plekken kleine voerplekjes door een paar handjes blikmais te voeren. Dat doe ik bijvoorbeeld naast een rietkraag, een veldje met waterlelies en een overhangende struik. Soms maak ik wel zes voerplekjes, die ik daarna één voor één afvis. Als ik na een kwartiertje geen beet heb gehad, sluipt ik naar de volgende plek. Ook na de vangst

van een karper ga ik een plekje verderop vissen en kom ik terug als de plek weer helemaal tot rust is gekomen.

MATERIAAL

Voor het penvissen is een soepele karperehengel van 3,3 tot 3,8 meter heel geschikt. Zet hierop een molentje met een hele goede slip en een nylon lijn van 22 tot

26/00 dik, waarbij de lijndikte afhankelijk is van de hoeveelheid waterplanten of takken in het

water. In ondiep water kan je een vast dobbertje gebruiken, in dieper water is een schuifpen ideaal. Op je lijn knijp je net genoeg loodjes om de pen te laten zinken. Als de pen op de juiste diepte is afgesteld, staat het puntje net boven water en ligt je aas op de bodem. Ik wens je een goede vangst!

Check op Stekkie.nl het filmpje over het penvissen op karper!

